

Η ΠΑΛΗΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 16 Ἀπριλίου 1972
ἡμέραν ΚΥΡΙΑΚΗΝ
καὶ ὥραν: 20.30 - 21.00

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σέ μιὰ ἀπὸ τίς τελευταῖες μας συναντήσεις, ἀγαπητέ μου Γιάννο, μᾶς εἶχανε ἀπασχολήσει οἱ καινούργιες ἑλληνικὲς λέξεις πού κατασκευάζε ὁ ποιητὴς Ὀδυσσεὺς Μελαχροινός, γύρω στὰ 1900...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καὶ εἶχαμε ἀναφέρει ἀρκετὲς ἀπ'αὐτὲς τίς περίεργες λέξεις τοῦ Μελαχροينوῦ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι. Ἦτανε ἡ ἐποχὴ, πρὶν ἀπὸ τὸ 1900, πού ἔπνεε ἓνας ἄνεμος στὴν Ἑλλάδα, γιὰ τὴν ἀναμόρφωσι τῆς γλώσσης. Τό ξεκίνημα τό εἶχε κάνει ἀπὸ τὸ Παρίσι ὁ Ψυχάρης, ὁ περίφημος Γιάννης Ψυχάρης πού εἶχε δημοσιεύσει ἓνα βιβλίο του, τὸ "Ταξίδι" πού ἐδημιούργησε σωστὴ γλωσσικὴ ἐκανάστασι στὴν Ἑλλάδα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μά τί ἦτανε αὐτὸ τὸ πολυθρύλητο "Ταξίδι" τοῦ Ψυχάρη;
"Ἐχω ἀκούσει ἀρκετὲς φορές νά γίνεται κουβέντα γι'αὐτὸ τὸ "Ταξίδι".

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν εἶναι μόνο τὸ "~~Καὶ~~ Ταξίδι" πού σήκωσε θύελλα ἀπὸ διαμαρτυρίες, μα καὶ τὰ ἄλλα του, τὰ ἐπόμενα βιβλία, ὅπως τὸ περίφημο "Ὀνειρο τοῦ Γιαννίρη", τὸ "Ρόδα καὶ Μηλα" καὶ ἄλλα.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σήμερα, άνεβοκατεβαίνεις δέκα φορές τήν όδόν Σταδίου καί δέν βγάζεις τό καπέλλο σου ούτε μιά φορά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πρώτον γιατί δέν φοράμε σήμερα καπέλλα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Είναι κι' αυτός ένας λόγος καί δεύτερον γιατί μέσα σέ δυό μισά ένατομμύρια ψυχές, ποϋ νά βρής έναν γνωστό σου έστω καί γιά δεΐγμα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο μου σέ καμαρώνω. Μιλᾶς σάν παληός άθηναϊός.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μά τί νομίζεις ; Δέν είμαι βέβαια πολύ παλαιός, παλαιο-παλαιός, μά σαράντα χρόνια τώρα στήν 'Αθήνα δικαιούμαι νά λέγωμαι κι' έγώ, νεο - παλαιός.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ μου άρέσει ό χαρακτηρισμός του νεο-παλαιού. Μου θυμίζει τά χρέη ^{μια λαμπρή οδωσική εφημερίδα} ~~της έλλοτε εφημερίδος "Εσπερινή"~~ στούς συντάκτες της. "Όταν χρωστούσε άρκετά χρήματα στό συντακτικό της προσωπιό, τά επέγωνα καί άρχιζε νέα χρέη. "Όταν λοιπόν κανέννας εύνοούμενος δημοσι-γράφος κατάφερνε νά πάρη κανένα δυό ένατοστάρινα από τόν διαχειριστή, ρωτούσε : Είναι από τ' ά παλαιά-παλαιά ή από τ' ά καινούργια παλαιά ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νομίζω όμως ότι έφύγαμε από τό θέμα μας. Λαμπρή σήμερα άγαπητέ μου Δημήτρη καί μήν ξεχνᾶς ότι ή Λαμπρή, ήτανε μιά από τίς πιό έλληνικές καί άθηναϊκές μάλιστα έορτές.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί γιά νά ξαναμπούμε στό θέμα, ᾶς αρχίσωμε από τούς πασχαλινούς στίχους σατυρικού ποιητού. Διάβασέ τους έσύ Γιάγιο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Διαβάζει) Χριστός 'Ανέστη άδελφοί. Χριστός 'Ανέστη πρώτα...
Χαρα καί άγαλλίασις παντού καί γενική,
Χριστός 'Ανέστη μέ άρνιά κι' αύγά καί βαρελότα
Τό Πάσχα πάλι έπεσε κι' έφέτος... Κυριακή !
Νοιάθεις πώς κάτι έκτακτον τριγύρω σου συμβαίνει
σέ κάθε μάντρα στήθηκε καί μιά ψησταριά,
τό άρνί στή σουβλα φήνεται ή κνίσσα του άνεβαίνει
καί ποϋ καί ποϋ άκούγεται καί κάποια κουμπουριά.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Εύτυχώς στήν έποχή μας, τήν σημερινή έποχή, αυτό τό έορταστικό, βάρβαρο καί άσκοπο έθιμο έχει περιοριστεί αίσθητά.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί συνεχίζει ὁ σατυρικός τοῦ 1930, σαράντα χρόνια πρίν :

(Διαβάζει) Νύχτα τῆς Ἀναστάσεως ! Χαρμόσυνες καμπάνες ἀνήγγειλαν τὴν εἶδησι. Ρουκέττες καὶ ροιάνες ἔδω κι' ἐκεῖ ἀκούγονται. Ψυρίζει ἡ πασχαλιά καὶ μᾶστρομάζει πού καὶ ποῦ καμμία πιστολιά.
Νύχτα τῆς Ἀναστάσεως !.. εἶναι γλυκειά ἡ ζέστη καὶ βαρελότα πέφτουνε μέ τὸ Χριστός Ἀνέστη γιατί ἡ λαμπρή τοῦ Ἕλληνας, πρέπει νά κἀνη πρότο ὁπότε ἐπιβάλλεται καὶ κάποιο βαρελότο !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὅπως δὴποτε ὅμως, ἡ παλαιά πασχαλινὴ φιλολογία, δέν ἀσχολεῖται μόνο μέ τούς πυροβολισμούς καὶ τὰ βαρελότα. Ἔχει καὶ ἄλλο κεφάλαιον, πολὺ πῖο ἐνδιαφέρον καὶ πῖο πιανάντινο...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ξέρω τί θέλεις νά πῆς : Τὰ φιλιὰ τῆς Ἀγάπης !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, τὰ φιλιὰ τῆς Ἀναστάσεως... Καὶ βρίσκομε δημοσιευμένους στὰ 1925, ἔδω καὶ σαράντα πέντε χρόνια δηλαδή, μερικούς στίχους πού μᾶς ζωγραφίζουν πολὺ καθαρά τὴν κατάστασι πού ἐπικρατοῦσε :

Νύχτα τῆς Ἀναστάσεως... Στὴν Πλάνα, στὸ Θησεῖον, στὴν Βάθη, στὰ Πετράλωνα, φιλιοῦνται γενικῶς εἰν' εὐκαιρία φίλοι μου, ~~φιλοῦνται γενικῶς~~
φιληστε τὸν πλησίον
κι' εἶναι ὁ πλησίον σας, πλησίον θηλυκός
ἀνόμη προτιμώτερο : Φιλάτε συμπολίται
εἶναι λαμπριάτικο φιλεῖ πού δέν παρεξηγεῖται !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάσου λοιπόν τί θά γινότανε τὴν νύχτα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἔξω ἀπὸ τίς ἐκκλησίες. Οἱ ἐρωτευμένοι νέοι, πηγαίνανε στὴν ἐκκλησία τῆς ἐνορίας τῆς ἀγαπημένης τους καὶ περιμένανε, παραδοκοῦσανε τὴν ~~ἐκκλησία~~ κατάλληλη στιγμή. Ψέλνει ὁ παπᾶς : Δεῦτε λάβετε φῶς... Ἀνάβουν τὰ κεριὰ τους οἱ πιστοί, ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ νεαρός πού περιμένει κοντά στὴν ἀγαπημένη του, πλησιάζει δειλά...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μοῦ ἐπιτρέπετε ν' ἀνάψω δεσποινίς ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σᾶς παρακαλῶ κύριε...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἐνάβει τό κερὶ τοῦ ὁ νέος. Τὰ βλέμματά τους διασταυρώνονται. Ἐκείνη μαντεύει τί πρόκειται ν' ἀκολουθήσῃ. Καμμιά φορά τὸν ἐνθαρρύνει μάλιστα :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν ἀνάφατε καλά. Θά σᾶς οἰήσει...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ναί, μέ συγχωρεῖτε...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐνάβει πάλι ὁ νέος καί δέν ἀνάβει μόνο τό κερὶ τοῦ, μά ἀνάβει καί φουντώνει κι' ὁ ἴδιος, γιατί ἐκείνη τοῦ ριξε μιὰ ματιὰ πολὺ φλογερή...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀπὸ τὴν ἐξέδρα τῆς ἐπιληθείας ἀκούγονται τὰ τελευταῖα λόγια οὐκ ἔστιν ὧδε ἄλλ' ἐγείγερται...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ἀκολουθεῖ τό πανδοιμόνιον : Χριστός Ἄνέστη ἐκ νεκρῶν... οἱ καμπάνες ἀντηχοῦν δαιμονιωδῶς... Φεγγαλιὰ ἀνάβονται, φώσφορα βγάζουν κίτρινο, πράσινο, κίτρινο καπνὸ
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Βαρελότα σιᾶνε, τρανα-τροῦνες ἀκούγονται...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ρουκέττες ἀνεβαίνουν στὸν σκοτεινὸ οὐρανὸ... Φσσσς... Φσσσς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πυροβολισμοὶ δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί μέσα σ' αὐτὴν τὴν μάχη, ὁ νεαρὸς βρίσκει εὐκαιρία νὰ πῆ στὴν διπλανή του ὑπαρξί : Χριστός Ἄνέστη δεσποινίς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἀληθῶς Ἄνέστη κύριε...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τελείως ἀθόρμητα δύο πρόσωπα πλησιάζουν τό ἓνα στό ἄλλο καί τό φιλεῖ τῆς ἀγάπης τό νοιώθουν δύο ζευγάρια χεῖλη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί τοῦ χρόνου δεσποινίς...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί τοῦ χρόνου κύριε... Φυσιὰ ἢ νεαρά κόρη δέν ἦτανε μόνη της. Νά κανένας δέν ἀντελήφθη τίποτε. Ὁ μπαμπᾶς φιλοῦσε τὴν μαμᾶ, ἢ μαμᾶ φιλοῦσε τὴν πεθερά της...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἡ πεθερά τὸν γυιὸ της

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μιά γειτόνισσα πού βρέθηκε κοντά, μπήκε κι'αυτή στά φιλιά :
Χριστός 'Ανέστη κυρία Μαριγούλα μου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη κυρία Πηνελόπη... Μάτς-μούτς...

ΓΟΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πρώτος ό μπαμπάς πού άνυπομονούσε νά φάη τήν άναστάσιμη
μαγειρέτσα δίνει τό σύνθημα : Πάμε τώρα, ή μαγειρίτσα περιμέ-
νει... Ξεπινάει ή φαμίλια. Στά σιοτεινά ή κόρη σφίγγει τό
χέρι του νεαρού, ό όποτος ακολουθεϊ από μακριά τήν οίκογένεια
θέλει νά μάθη πού κατοικεί ή νεαρά πού έγνώρισε αυτό τό βράδυ
καί όταν πλέον έπισημαίνει τό σίτιτην έπομένη ~~πράξη~~ αρχίζει
τίς καντάδες του μέ τραγουδι πού άρμόζει στήν περίστασι :
Γιατί νά σέ γνωρίσω...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ "Ένα ώραιότατο τραγουδι πού θά μάς τό θυμίση τώρα ή κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Γιατί νά σέ γνωρίσω...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι ότι δέν θά ήτανε λίγα τά είδύλλια πού θ'άρχισαν μέ
αυτόν τόν τρόπο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί πολλά άπ'αυτά πού θά είχανε τό εύχάριστο τέλος του γάμου
μά όπως λέει κάπου καί ό Σουρής. αυτές οι βιαστικές αποφάσεις
για γάμο, δέν βγαίνανε πάντα πολύ εύτυχισμένες... Διάβασε έδω
Γιάγνο για νά κατατοπιστής.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ (Διαβάζει) Νύχτα της 'Αναστάσεως σέ γνώρισα καλή μου
μέ μια ματιά σου, έναφα στ'αλήθεια μέ τό πρώτο,
σάν κόκκινο βεγγαλικό, φούντωσε ή ψυχή μου
καί ή καρδιά μου κτύπησε κι'αυτή σάν βαρελότο !
Στήν έλλη τήν 'Ανάστασι είμαστε παντρεμένοι
καί βλέποντας τήν τρέλλα μου πού ήταν Πασχαλινή,
Έχω Λ α μ π ρ ή όλοχρονίς, γυναίκα μου στριμένη
άφου μέ τήν κακία σου, μέ φήνεις σάν άρνί !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Η πασχαλινή λογοτεχνία εύρισκε πάντα διέξοδο σ'έφημερίδες
καί περιοδικά ~~εφημερίδες~~ στά πανηγυρικά φύλλα της Λαμπρής. Χρονογρα-
φήματα, εύθυμογραφήματα, περιγραφές της άγορής, σατυρικοί

στῆχοι, διηγήματα ἦτανε ὄλα ἐπίκαιρα καί πασχαλιάτικα. Πρωτοστα-
 τούσε σ' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὴν λογοτεχνική ὄβλη ὁ ἀλησμόνητος Τε-
 μοσ Μωραϊτίνης. Καί τί δέν εἶχε γράφει κάθε λαμπρή ὁ Μωραϊτίνης.
 Κάποτε ἔγραφε γιά τὰ χασάπικα στήν ἀγορά πού ἐστόλιζαν τὰ σφαχτά
 μέ κοκάρδες καί γιρλάντες χρυσές καί πολύχρωμες :

Στήν ἀγορά, τό στολισμένο τό ἀρνί
 μέ κόκκινα καί πράσινα χαρτιά ἦταν γιαννί
 κι' ἐφώναζε ὁ χασάπης : ' Ἐδῶ ἀμνός γαλάτου...
 καί ἦταν μόνον : ' Ἀχαμνός μέ τὰ καλά του !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καριτωμένο ἦτανε. Καί τώρα θά σοῦ κάνω μιὰ ἐπιληξι ἀγαπητέ
 μου Δημήτρη. " Ἐχω φυλάξει μερικούς λησμονημένους πασχαλινούς
 στίχους καί θά σοῦ τοῦς πῶ. Ἐῖναι στῆχοι δημοσιευμένοι ἐδῶ
 καί σαράντα χρόνια, στά 1930.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά νά δοῦμε...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη φίλοι μου, τό εἴπαμε καί πάλι,
 ρετσίνα ὑπάρχει μπόλινη κι' ἀρχίζει πιά ἡ κραιπάλη,
 στήν σοῦβλα φήνεται τό ἀρνί, τό κοκορέτσι ἐπίσης
 καί ὄλα συνοδεύονται, μ' εὐχές κι' ἀντιφωνήσεις.
 Χριστός 'Ανέστη Γιώργη μου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη θάνη !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τοῦ χρόνου στό σπιτάκι σου, Λιλή μου, μέ τόν Γιάννη

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη Κώστα μου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θανάση μου νά ζήσης !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι λεμόνι στό ἀρνί καλέ, θά τό ξυνίσης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Χριστός 'Ανέστη Περικλη κι' ἐβίβα μας τό πρῶτο

Χριστός 'Ανέστη Σπύρο μου καί μπάμ... τό βαρελότο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός 'Ανέστη ! 'Ανάστασις, Πάσχα χριστιανικό
 ἐδῶ χορεύουν τσάμικο, ἐκεῖ συρτό καί σοῦστα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί λόγῳ ἀναστάσεως, μ' ἓνα βεγγαλιό

ὁ Μῆνος ἔβαλε φωτιά στής 'Ελενίδες τὴν φοῦστα

καί ἡ Λενιώ ἡ κατημένη,

ἐγύρισε στό σπῆτι της... μισοτσουρουφλισμένη !

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πού λές λοιπόν αγαπητέ μου Γιάγκο, στά παλιά χρόνια, γύρω στό 1890 νά πουμε, όποιος ξένος τύχα νε νά βρίσκεται στήν 'Αθ ήνα καί κυκλοφορούσε στους δρόμους, θά νόμιζε ότι ή πόλις είναι έρημη καί άκατοίκητη.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί αυτό : Πήγαιναν καί τότε οι άθηναίτο σ' έκδρομές ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάθε άλλο. Ψυχή δέν τό κουνούσε από τήν 'Αθήνα, μά όλοι οι άθηναίτοι, σύν γυναιξί καί τέκνοις, γλεντούσαν στις αύλές καί τά περιβολάκια τών σπιτιών.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Κατάλαβα. Κι' άν τύχαινε κανένας ξ'νος νά κυκλοφορή στους δρόμους, θ' άκουγε φωνές, χαρές, τραγούδια καί γέλια χωρίς νά συναντᾷ ψυχή στόν δρόμο.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό τραγούδι έδινε κι' έπαιρνε. 'Εμείνη ή Πεταλούδα...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Η Πεταλούδα ! Πού τήν θυμήθηκες τήν Πεταλούδα... Νά ένα παλιό λαϊνό τραγούδι πού έχομε πολύν καιρό νά τό θυμηθούμε καί άείζει νά μᾶς τό πη ή φίλη μας ή Κλειώ.
- ΚΑΒΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Πιά πεταλούδα νά 'μουνα
νά πέτ αγα σιμά σου
στά χείλη σου π' άνθείζουνε
τά δύο τραιντάφυλλά σου...
- Χ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ερημοι λοιπόν οι δρόμοι, κλειστά όλα τά μαγαζιά καί χαλούσε ό κόσμος στις αύλές καί τά οικογενειακά περιβολάκια. Πού καί πού φαινότανε κανένας άργοπορημένος καί καθυστερημένος νοικοκύρης, πού γύριζε στό σπίτι του από τόν φούρνο μέ τό ταψί στά χέρια...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Μέ άλλα λόγια, δέν φήνανε όλοι οι άθηναίτοι άρνί στην σουβλα, αλλά στέλνανε καί στόν φούρνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι μόνο στέλνανε στους φούρνους, όχι μόνο φροντίζανε νά τά στείλουν τό ένωρίτερο, αλλά πολλοί πού πηγαίνανε τά ταψιά τους κάπως άργά, άναγκάζόντουσαν νά φᾶνε κατά τίς πέντε τό άπόγευμα...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αυτό τό φαντάζομαι. Συμφόρησις κυκλοφορίας...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί κυκλοφορίας ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κυκλοφορίας τασιών στόν φούρνο. Γιατί δέν ήτανε μόνο ταφιά μέ άρνιά καί μέ γκιουβέτσια. Ύπήρχαν καί ταφιά μέ μπαλαβάδες, γαλατομπούρενα, καταϊφια, τσουρέκια, πασχαλινά κουλουράκια καί ταφιά μέ έκροσσώπους δλης αύτης τής γαστριμαργικης συνομοταξίας τής Δαμπρης...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί μου άπό τά κοσμητινά έπίθετα πού χρησιμοποιεΐς για τά φαγητά, μαντεύω ότι πρέπει νά εΐσαι πολύ μεγάλος φαγάς...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό ξέρεις καλά ότι δέν εΐμαι φαγάς. Τέλος πάντων, πολλοί νοικοκύρηδες άθηναΐοι προτιμούσαν όπως φαίνεται νά στέλνουν τό άρνί τους μέ ταψί στόν φούρνο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ξέρεις γιατί ; Διότι τό άρνί στό σπίτι ποτέ δέν φηνότανε καλά... καί τό κυριώτερο εΐναι ότι ποτέ δέν τρωγότανε ψημένο.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τρωγότανε ώμό ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σχεδόν ώμό, διότι ώπλιζότανε καθέννας μ' ένα καλαμοπήρουνο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ τό ώπλιζότανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μ' ένα εργαλειό πού τό λέγανε οί παλαιοί : καλαμοπήρουνο. Δένανε ένα πηροϋνι σ' ένα μακρύ καλάμι καί άπό μακρυά, για νά μήν τούς ένοχλει καί ή πύρα τής θράκας, προσπαθούσανε νά αποσπάσουνε κανένα κοφίδι, καμμιά πέτσα πού φαινότανε ότι εΐχε ξεροψηθει καί λίγο λίγο, τό άρνί άδυνάτιζε καί λιγότευε τόσο ώστε τά μενη στό τέλος ή σουβλα γυμνή
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν ξέρω γιατί καί στήν έποχή μας άκόμη, κάθε άνδρας πιστεύει ότι εΐναι ειδικός στό ψήσιμο του άρνιου. Άποϋς ξαφνικά ένα γιατρό νά λέη : 'Εγώ νά σου φήσω άρνί νά γίνη λουκουμι. Πάει του άπαντοϋν οί άλλοι : Κά όσιοπός εΐναι νά φάμε άρνί γιατρέ καί ύχι λουκούμα...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λοιπόν έχεις δίκαιο Γιάγιο και αυτό που είπες τώρα μου θυμίζει μια εύθυμη ιστορία που συνέβη, όχι στην παλιά Αθήνα, αλλά εδώ και δέκα χρόνια στην Φιλοθέη, όπου κατοικεί πάντοτε ένας γνωστός Αθηναίος δικηγόρος, ο Έρρικος Μοάτσος. Έχει ένα μεγάλο ~~κατάστημα~~ περιβόλι στην Φιλοθέη και η γυναίκα του, η Ερίτιμος κυρία Έλλη Μοάτσου, αποφάσισε μια λαμπρή να γίνει φήστρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τι να γίνει ; Ψήστρα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, έδήλωσε ότι είναι είδική στο ψήσιμο του αρνιού στην σουβλα... Έκάλεσε λοιπόν συγγενείς και φίλους στο περιβόλι της, έτοιμάσε ό τι είχε να έτοιμάση, τήν θράνα, τήν σουβλα με τό αρνί, άλλη μια μέ κοκορέτσι...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και η τελετή του ψησίματος ήρξατο...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ήρξατο μέν αλλά δέν έτελείωσε δέ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί ; Τι συνέβη ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι είχε περ'σει μια μιση ώρα και τό αρνί εξακολουθούσε να φαίνεται τόσο ώμο, όσο ήτανε πριν σουβλισθή. Τότε έπενέβη η σοφή της συντροφιάς, η κυρία Μαρία Παπᾶ, αδελφή της φήστρας η οποία είπεμ ότι η θράνα δέν ήτανε πολύ δυνατή... Έδυνάμωσε λοιπόν τήν θράνα και τό αρνί άρχισε να καίγεται...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μαντεύω τήν συνέχεια. Θα έλαττώσανε τήν θράνα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα, τήν έλαττώσανε άμέσως μά φαίνεται ότι τήν έλαττωσανε πολύ και τό αρνί...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό αρνί θα εξακολουθούσε να μένη ώμο. Έπρεπε να χαμηλώσουνε τήν σουβλα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό κάνανε κι'αυτό. Τό γεγονός είναι ότι πότε χαμηλώνοντας τήν σουβλα, πότε αυξάνοντας τήν θράνα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πότε υψώνοντας τήν σουβλα, πότε έλαττωνοντας τήν θράνα, τό πεισματάριο αυτό ζωντανό...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιό πεισματάριο ζωντανό ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό σουβλισμένο αρνί, δέν έννοούσε να ψηθή.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καί φαντάζομαι μέ τί καμάρι θά πήγαινε ό παληός νοικοκύρης τό ταφί του στό σπίτι...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς. Βγαίνανε στά παράθυρα οι νοικοκυρές καί του δίνανε τίς πασχαλινές τους εύχές : Χριστός 'Ανέστη κύριε 'Αριστείδη
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αληθώς 'Ανέστη κυρία Γαρουφαλιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλοφάγωτο τό άρνί σας κύριε 'Αριστείδη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εύχαριστώ κυρία Γαρουφαλιά μου.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλή τώρα σ'ας τό δωσε ό φούρναρης ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τώρα κυρία Γαρουφαλιά, τ'ρα ό άθεόφοβος.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλά που τό πήρατε ; Στόν 'Αναστάση τόν ψηλέα ;
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σ'αυτόν π'αναθεμάτσανε... Του τό πήγα στίς δέκα τό πρωί, μά είχε τόσα ταφιά που μόλις τώρα στίς τρεις μου τό 'δωσε...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εμείς τό δικό μας τό στεί,αμε στόν Μανώλη τόν Κρητινό. Εκεί "Εχει λιγώτερη δουλειά καί τά ψήνει καλύτερα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σ'ας τό ψησε καλ' κυρία Γαρουφαλιά μου ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τό πήραμε άπόμη κύριε 'Αριστείδη μου. Τώρα πάει ό έντρας μου νά τό φέρη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλοφάγωτο νά 'ναι κυρία Γαρουφαλιά μου...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παρομοίως καί τό δικό σας κύριε 'Αριστείδη μου. Καί Χριστός 'Ανέστη...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Επίσης κυρία Γαρουφαλιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αύτή ήτανε μία τυπική συνηθισμένη σιηνή στους άθηναϊκούς δρόμους της γειτονιάς... καί όταν τό άρνί προσεκομίζετο στό σπίτι, μαζί μέ τίς εύχές, τά γέλια, τά τραγούδια καί τό άπαραίτητο Χριστός 'Ανέστη έν νεκρών, άρχιζαν καί τά μοντέρνα τραγούδια της έποχής, όπως τό περίφημο " Βιέν Πουπούλ " ή κλασσική φραντσέζικη πόλνα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πού θά μάς την θυμίση τώρα ή καλή μας φίλη ή Ελειώ.
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Βιέν Πουπούλ - Βιέν Πουπούλ - βιέν...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγνο μου, πριν τελειώσωμε έχομε ύπο ρέωσι νά στείλωμε όλες μας τίς εύχές στους άκροατές μας...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Νά τους εύχηθομε Καλό Πάσχα καί του χρόνου καλύτερο...